

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112011393
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112011393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.03.2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a prísediacich Jána Reháka a Štefana Blaha, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Trenčín, Hanzlíkova č. XXX/XX

je v i n n ý, ž e

1/ od konca roku 2007 do mája 2010 v rodinnom dome na Ulici Hanzlíkovej č. XXX/XX v Trenčíne, približne v desaťdňových intervaloch proti vôli svojej teraz už bývalej manželky J. F. ju nútil k orálnemu styku tým spôsobom, že za použitia škrtania, šticovania vlasov, vyhrážania sa, že jej odhryzne bradavky, vykrúcania rúk a dávania do polohy, v ktorej sa nemohla brániť, si na ňu obkročmo sadal, jednou rukou ju držal za ruky a druhou rukou jej vkladal svoj pohlavný úd do úst, a keď sa mu to nepodarilo, sám si masturbáciou pomohol k výronu semena, ktorú dokončil nad jej tvárou,

2/ od roku 2006 do 12.12.2010 v presne nezistené dni a čas, v mieste trvalého bydliska, v rodinnom dome na Ulici Hanzlíkovej č. XXX/XX v Trenčíne, zaobchádzal teraz už so svojou bývalou manželkou J. F. tým spôsobom, že ju opakovane urážal, ponižoval, pri častých nočných príchodoch v podnapitom stave ju bezdôvodne budil, odopieral jej spánok, vulgárne jej nadával do píč a kuriev, čím sa u J. F. vyvinul syndróm týranej osoby prejavujúci sa v poruche prijímania stravy, v poruche srdečného rytmu, spánkovým deficitom, psychickou vyčeranosťou z opakujúcich sa stresov,
t e d a

v bode 1. obžaloby

- násilím donútil iného k orálnemu styku a i iným sexuálnym praktikám a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2. obžaloby

- týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, vyvolávaním stresu a iným správaním, ktoré ohrozilo je psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním spánku, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

v bode 1. obžaloby

- zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c) Trestného zákona

v bode 2. obžaloby

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 4.10.2011 sp. zn. 3T/129/2011, ktorým bol obžalovanému za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že necíti vinu, manželka si to sexuálne násilie celé vymyslela a len kvôli nej bol obvinený z útoku na verejného činiteľa a z nebezpečného vyhrážania. Celý čas sa ho snaží dostať do basy a keď jej to nevyšlo za nebezpečné vyhrážanie, lebo vtedy dostal podmienku a do basy nešiel, tak si vymyslela toto. Celé toto naňho našli jeho žena, dcéra a hádam aj policajti, ktorí ho vyhodili z chalupy. Na začiatku ich vzťahu jeho manželka požívala alkoholické nápoje, z ktorého dôvodu sa liečila. On robil všetko pre to, aby zveľadil chalupu a ona len chodila na dovolenky s rodičmi do Chorvátska. Dôvody rozpadu ich vzťahu vidí v jej rodine a v nedostatku financií, nakoľko ako dcéra Romana dospievala, mala zvýšené výdavky, on jej nedával vreckové a preto sa vzťahy začali rozpadáť. Bolo to koncom roka 2008. V tomto období k nemu poškodená zostala ľahostajná, vôbec sa s ním už nerozprávala, robila mu rôzne „naschvály“, aby na neho mohla zavolať policajtov, aby ho vyštváli spolu s dcérou z chalupy. Podľa názoru obžalovaného bola hlavným vyvolávačom hádok v rodine dcéra (volala na neho policajtov), aj teda spolu s manželkou, s ktorou si hľadali rôzne zámienky, len aby mu mohli poškodiť. V sexuálnej sfére bolo do zlomového obdobia (rok 2007-2008) všetko v poriadku, sexuálny život mali aktívny, potom ho už častejšie odmietala. Nevie o tom, že by jeho manželka niekedy prejavila nevôľu s jeho návrhom čo sa týka sexu. Posledný sexuálny styk mohli mať tak koncom roka 2010 a bol dobrovoľný aj zo strany manželky, akurát sa potom rozplakala ale nepovedala mu prečo. Z jeho strany neboli nikdy návrhy na iné sexuálne praktiky. Nikdy s ňou nespál, keď bol opitý. Žili spolu do roku 2010 kým nebol vyhostený z chalupy. Nikdy nepopiera, že požíval alkohol, ale nie vo vysokej miere. Nemá problém s pitím, nikdy nemal, ani nemá. V roku 2000 mu bol síce zobrať vodičský preukaz, ale od vtedy s alkoholom nemá problém. V podnapitom stave mali sexuálny styk len keď ona (poškodená) chcela. Nevie o tom, že by manželka mala nevôľu, keď bol pod vplyvom alkoholu. Jednoznačne popiera trestné činy sexuálneho násillia a týrania, ktoré sú uvádzané v obžalobe. Záverom uviedol, že žiadna z dcér nebola pri tom, keď mali s poškodenou sexuálny styk.

Svedkyňa - poškodená J. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný bol vždy výbušný a agresívny, ale svojím spôsobom to tolerovala, lebo ho milovala a snažila sa to prehliadať. Posledných 6 rokov (od roku 2006) sa však obžalovaný výrazne zmenil, jeho agresia sa stupňovala aj voči deťom, pri ktorých to išlo do extrémov. Robil doma peklo kvôli hlúpostiam. Prejavovalo sa to najviac jeho agresivitou, tým že kričal, hulákal, vyhadzoval objednanú pizzu von oknom, vypínal im poistky, odpájal im vodu, aby sa nemohli umyť, stále kričal, že dom je jeho a on je tam pánom, že ona (poškodená) bude poslúchať, bil ich. Stalo sa jej, že keď prišla domov z roboty, našla ho na zemi ako bije staršiu dcéru Romanu. Aj keď sa ho snažila odtiahnuť, vždy buď dostala ona, alebo dcéra, a nech by vážila 60 kg alebo 100 kg, nezvládla

by ho. Mladšia dcéra Vladimíra to znášala veľmi zle, hlavne po psychickej stránke. Bála sa príchodov obžalovaného domov. Začala sa v noci pocikávať, mávala triašky. V čase jeho nočných príchodov domov, poškodená presne vedela kedy je opitý a že musí zaťať zuby a vydržať jeho sexuálne útoky, kým sa neuspokojí, čo v prípade, že bol značne pod vplyvom alkoholu trvalo veľmi dlho. Od rokov 2006 - 2007 chodievala na noc spať do detskej izby, ale to sa mu nepáčilo - prišiel ju zobudiť, v ktorúkoľvek nočnú hodinu a dožadoval sa, aby išla s ním do spálne. Nakoľko sa poškodená strašne bála o deti, šla, pričom vedela, že musí zaťať zuby a vydržať jeho sexuálne útoky, kým sa neuspokojí, čo v prípade, že bol značne pod vplyvom alkoholu trvalo veľmi dlho. V prípade, že odmietla jeho sexuálne návrhy, vyhlasoval, že „ak nie ju, tak aj Romanu“ (dcéru). Prejavy agresivity boli u obžalovaného stále, napríklad keď bola v 9. mesiaci tak po nej hodil stoličku. V máji roku 2002, keď sa vrátila z protialkoholického liečenia (momentálne je už 11 rokov „čistá“), kde mala dosť času popremýšľať si povedala, že sa rozvedie. Potom sa to vyvinulo tak, že sa rozhodla, že to ešte skúsi, nemala ani kde s deťmi ísť. Prosila ho, aby nechodieval do krčmy, aby zostal s ňou doma, že pôjdu na prechádzku. Obžalovaný však naďalej pravidelne chodieval do krčmy, na čo ona následne rezignovala, upla sa na deti a každý si žil svoj život. Potom sa však jeho požívanie alkoholu zintenzívnilo - to bolo v roku 2006 a z tohto dôvodu odmietala poškodená sexuálny styk, nakoľko sa jej hnusil a páchlo z neho. V začiatkoch roku 2006 sa však veľa krát podvolila vynútenému sexuálnemu styku, len aby nezobudila deti. Potom sa to nedalo znášať, už to nešlo, takto ďalej žiť nechcela a bránila sa. Dochádzalo u nich k trhaniu pyžám, retiazok, vlasov. Kopala ho, škrabala, bila. Poškodená uviedla, že sexuálne násilie malo takú formu, že obžalovaný, keď sa mu nepodarilo jej rozkročiť nohy, kľakol si kolenami na ňu, ruky jej držal a druhou rukou si pomáhal k svojmu uspokojeniu, pričom tento spôsob sebauspokojenia nad jej tvárou mal obzvlášť rád. Rád jej vykrúcal ruky. Jeho veta, ktorú stále opakoval bola, že je jeho žena, nechce od nej nič iné, iba sex a že je to jej povinnosť. Keď sa mu nepodarilo dostať jeho úd do jej úst, chytil jej ruku a držal na svojom pohlavnom úde a tak to dokončil. Na druhý deň jej tvrdil, že sa to nestalo, že si to vymyslela. Keď bol pod vplyvom alkoholu nedalo sa s ním fungovať ani mimo sexuálnej oblasti. Vystupoval nielen voči nej ale aj voči staršej dcére veľmi agresívne. Kričal, deti sa ho báli, zavierali sa do detskej izby. Staršia sa s ním nerozpráva, nakoľko ju veľa krát fyzicky a aj vulgárne slovne napadol. Často u nich bývala policajná hliadka. Zobrali ho, no na druhý deň bol naspäť. V ten posledný krát (12.12.2010), to už išlo do takých extrémov, že si myslela, že pri tej bitke tam jeden z nich umrie, tak zažiadala o predbežné opatrenie. V tom čase mala psychické problémy, denno-denne žila v strachu, či príde domov a v akom stave, deti sa pýtali, v akom stave prišiel. Vždy čakali kedy buchne bránka, keď ho počula v kúpeľni tak vedela, že bude zle, lebo sa išiel umyť a potom očakával sex. Na konci bol sex nedobrovoľný stále.

Svedkyňa N. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že medzi rodičmi bývali hádky často, ale tie sa začali stupňovať v čase, keď chodila na základnú školu, v roku 2007. Často na ňu kričal, používal na jej osobu vulgarizmy tak ako na mamu. Vadilo mu všetko. Hľadal si dôvody, aby mohol doma robiť „cirkus“, inicioval hádky, bral im kľúče od auta, mnoho krát ju zbil, do školy chodila s modrinami, často nemohla spať, budila sa spotená, trápila sa, nedalo sa to s ním vydržať. Ponižoval ju rôznymi spôsobmi, napríklad jej povedal, že „ju mal radšej do paplóna utrieť“. Postupom času bolo jedno, či bol opitý alebo triezvy, správal sa takto stále. Je to despota, nedalo sa s ním rozprávať, stále si presadzoval len svoju pravdu, nikto nemohol nič povedať. Ona sama bola očitým svedkom v dvoch prípadoch, keď si vynucoval sex s mamou (poškodenou). Prvý krát to bolo okolo jednej hodiny ráno, zobudila sa na to, že mamina kričí, prišla do obývačky, „ona ležala na zemi, mala vyhrnutú košeľu, rozkročené nohy, lebo on ju vlastne kolenami odtláčal, on bol holý, a snažil sa ju zneužiť“. Poškodená sa bránila, kričala, ale on jej rukami držal ruky, nohami jej roztláčal nohy, nedalo sa jej odtiaľ dostať. Mama chcela aby jej pomohla, no obžalovaný bol omnoho väčší ako ona, chcela ho dať dole, ale vie, že potom by som sa mu neubránila ani ona. Nakoniec jej mama povedala, nech si ide ľahnúť, aby som sa na to nemusela dívať. Jemu bolo jedno, kto tam je. Druhý krát to začalo už skôr, keď prišiel z krčmy, vypol elektriku, začal zapaľovať šporák, že on to tam aj tak všetko podpáli. Potom sa to ukludnilo, išla si ľahnúť, no v noci sa zobudila opäť na mamin krik, videla ako ju obžalovaný ťahá do spálne, pričom jej aj roztrhol sveter, v spálni ju hodil na posteľ, snažila sa ho od nej odtiahnuť, kedy jej (dcére) vrazil, na čo následne išla zavolať policíu.

Svedok Bc. F. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vie skoro o všetkých veciach, ktoré sa diali. Jemu sa stalo, že keď poškodenú ako svoju krstnú mamu išiel zaviesť domov, sedeli spolu v kuchyni, počul obžalovaného ako prišiel, vyšiel von, kde mu obžalovaný povedal, aby sa s ním išiel biť a že mu rozbije auto. Z rozprávania svedkyne a poškodenej vie aj o ďalšom správaní obžalovaného voči poškodenej, že jej vysypal na hlavu popolník, vylieval na ňu mlieko, pivo. Taktiež od svedkyne vie,

že matku (poškodenú) nútil k orálnemu sexu a že často dochádzalo k fyzickým útokom vo vzťahu k poškodenej a svedkyňi.

Svedkyňa P. T. suseda obžalovaného, vypovedala, že jej nie je nič známe o nezhodách medzi obžalovaným a poškodenu a o ich spoločných alebo samostatných problémoch a že nebola svedkom žiadnych hádok, rovnako ani prítomnosti polície pred domom obžalovaného. Uviedla, že v rozhodnom období bola zamestnaná a doma nebývala od 9,00 hod do 22,00 hod.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie číslo 07/2012 (čl. 68 - 86 spisu) súd zistil, že vzhľadom k tomu, že poškodená abstínuje 11 rokov, čo potvrdzuje aj výpis z jej zdravotnej dokumentácie, sú jej pobyty na psychiatrii, vzhľadom k vyšetrovanej veci forenzne bezvýznamné. Schopnosť poškodenej a aj svedkyne N. F. vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktorých sa zúčastnili, priamo alebo nepriamo je dobrá. V zmysle uvedeného sú ich výpovede z psychologického hľadiska vierohodné. Vplyv prežitých udalostí má u svedkyne v súčasnosti za následok narušenie v oblasti sexuálneho správania a je v budúcnosti otvorený. Bolo zistené, že konaním obžalovaného bolo poškodenej spôsobované psychické utrpenie v zmysle týrania. Vyznačovalo sa urážkami, ponižovaním, vulgárnymi nadávkami, odopieraním spánku, nechutenstvom, obavami a strachom z príchodov opitého manžela domov, búšením srdca, psychickou vyčeranosťou z opakujúcich sa alkoholických terorov a hororov zo strany obžalovaného. Začalo to od roku 2006. Charakter ujmy, ktorý prípadným fyzickým a psychickým utrpením poškodenej vznikol bol vtedy značne zlý. Poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako príkorie. Poškodená trpela syndrómom týraných osôb. U poškodenej neboli zistené žiadne sklony ku konfabulačným tvrdeniam, jej výpoveď bola koherentná, bez hysterických sklonov a zveličovania skutočností.

Zo znaleckého posudku z odboru psychiatria číslo 151/2012 (čl. 89-100 spisu) súd zistil, že u obžalovaného sa jedná o škodlivé užívanie alkoholu s poruchovosťou kontroly a odbrzdňovaním afektového hostilného agresívneho konania, súčasťou ktorého môže (ale nemusí) byť i agresivita v naliehavosti na sex v rámci intramurálneho domáceho prostredia (dožadovanie sa manželských povinností zo strany partnerky). Abuzús alkoholu s poruchovosťou kontroly zjavne u neho vyúsťuje do zhoršovania sociálnej adaptácie, bol v poslednom období opakovane postihovaný za prekročenie zákona, v tomto smere znalci považujú jeho prognózu za rizikovú. Obžalovaný chápe účel a zmysel trestného konania.

Z priestupkového spisu č. p. ORP-P-387/TN-2010 súd zistil, že poškodená podala oznámenie na obžalovaného z dôvodu, že dňa 27.03.2010 vo večerných hodinách po jeho príchode domov v značne opitom stave tento vypol vodu a elektrinu a začal jej vulgárne nadávať. Neskôr keď už dcéra spala, ju v kuchyni bezdôvodne fyzicky napadol, niekoľkokrát udrel zovretou päťou do tváre, následne ju začal ťahať za sveter do spálne, pričom sa bránila a držala radiátora. Keď už nevládala, zakričala na dcéru, ktorá telefonicky privolala hliadku PZ Trenčín. Obžalovaný uviedol, že žiadal od manželky pohlavný styk, na čo manželka uvedený styk odmietla, odišla do spálne a začala kričať. Počas tohto incidentu si nie je vedomý, že by manželku fyzicky napadol, alebo ju nejako slovne urážal.

Dňa 17.09.2010 prišiel do miesta svojho trvalého bydliska pod vplyvom alkoholu, kde bezdôvodne vulgárne napadol svoju manželku - poškodenú a dcéru - svedkyňu, pričom sa im vyhrážal zabitím, následne dcéru Romanu F. fyzicky napadol, a to spôsobom, že ju chytil za vlasy a začal ťahať a šticovať, pričom jej vulgárne nadával, kde po tomto konaní začala manželka - poškodená dcéru brániť, načo obžalovaný udrel aj ju, začal na ňu pľuť a vyhrážať sa dcére podrezaním. Za uvedený skutok bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 31.10.2011 sp. zn. 8T/100/2011 na podmienený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so skúšobnou dobou dvoch rokov. Obžalovanému bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa v skúšobnej dobe k poškodeným (poškodená a svedkyňa) na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodených.

Zo spisu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 12C/289/2010 súd zistil, dôvod podania návrhu poškodenu na rozvod manželstva zo dňa 24.09.2010 bolo, že obžalovaný vo zvýšenej miere požíva alkohol a pod jeho vplyvom je agresívny, vyvoláva hádky, niekoľkokrát ju fyzicky napadol. Napáda taktiež aj staršiu dcéru slovne vulgárnymi výrazmi i fyzicky. Obžalovaný na pojednávaní uviedol „vždy som pil rovnako. Každý večer som išiel do krčmy na hodinu až tri hodiny. Aj som si vypil.“ Súd mal za preukázané, že

sa jedná o manželstvo, ktoré nespĺňa účel vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo a ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí, teda je nefunkčné. Vzhľadom na dlhotrvajúce nedorozumenia medzi manželmi, bolo možné konštatovať, že manželstvo je bez perspektívy jeho obnovenia. Z uvedených dôvodov súd manželstvo právoplatne rozviedol dňa 11.02.2011.

Z priestupkového spisu č. p. ORP-P-1312/TN-2012 súd zistil, že dňa 22.10.2010 bolo podané oznámenie poškodenej z dôvodu, že ju aj svedkyňa N. F. obžalovaný vymkol, nechcel ich pustiť do domu, kam sa dostali až tak, že preliezli cez okno, na čo im obžalovaný začal nadávať, že si neželá aby tam boli, poškodenú štyrikrát udrel a po otázke svedkyne N. F., že čo to robí, túto oplul a povedal jej, že „je kurva a že nie je jeho dcéra“.

Z priestupkového spisu č. p. ORP-P-1369/TN-2010 súd zistil, že dňa 06.11.2010 v čase okolo 22,00 hod prišiel obžalovaný na adresu trvalého pobytu pod vplyvom alkoholu, kde začal poškodenú vulgárne urážať, rozhadzovať potraviny po kuchyni ako aj ničiť zariadenie kuchyne.

Z úradného záznamu pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ Trenčín zo dňa 12.12.2010 (čl. 104 spisu) súd zistil, že boli privolaní do domu obžalovaného a poškodenej z dôvodu fyzického napadnutia manželky a dcéry obžalovaným. Manželke vykrúcal ruky, nadával, oplúval ju, obliat ju fľašou mlieka, odklepkával si na ňu popol z cigarety. Obžalovaný uviedol, že on je doma a nič neurobil. K opakovanému vyzvaniu na predloženie dokladov tieto predložil. Následne uviedol, že nič nerobí, že len manželku obliat mliekom. Obžalovaný bol vykázaný zo spoločného obydlija.

Dňa 13.12.2010 doručila poškodená na Okresný súd Trenčín návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by obžalovanému nariadil dočasne nevstupovať do rodinného domu. Uznesením zo dňa 15.12.2010 sp. zn. 22C/274/2010 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/18/2011 dňa 31.01.2011 súd návrhu vyhovel, keďže poškodená dostatočným spôsobom osvedčila potrebu poskytnúť jej súdnu ochranu pred násilím zo strany obžalovaného. Ochrana života a zdravia patrí medzi absolútne práva jedinca. Zabezpečenie tohto práva má prednosť pred všetkými ďalšími právami, aj takými, ktoré majú absolútnu povahu (napr. vlastnícke právo).

Dňa 13.01.2011 sa poškodená návrhom vo veci samej domáhala vylúčenia obžalovaného z užívania rodinného domu. Poškodená podaním zo dňa 07.10.2011 zobrala uvedený návrh späť, nakoľko si jej situácia vyžadovala rýchle riešenie, keďže obžalovaný síce do domu nevstúpil, ale často sa pohyboval v blízkosti domu, čím vzbudzoval obavu z ďalšieho útoku, čo pôsobilo zle najmä na psychiku detí, často chodievali s obavami spať, nakoľko po dlhoročných skúsenostiach s agresiou obžalovaného sa strachu nevedeli zbaviť. Preto sa poškodená rozhodla odsťahovať a umožniť tak deťom pokojný život.

Trestným rozkazom sp. zn. 3T/129/2011 zo dňa 04.10.2011 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, nakoľko si svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil od februára 2011 do vydania predmetného trestného rozkazu, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 909,28 €. Z podania poškodenej doručenej súdu dňa 08.03.2013 vyplýva, že obžalovaný neuhradil ani dlh na výživnom ani bežné výživné.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov a ich vyhodnotením v súlade s § 2 ods. 12 Tr. poriadku, t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal preukázané, že sa skutky stali tak, ako sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaného usvedčovali zo spáchania týchto skutkov najmä priama svedkyňa - poškodená Marcela F., ako aj svedkyňa N. F., ktorá ako dcéra bývajúca s obžalovaným pod jednou strechou, bola často krát ich priamym svedkom, mnohé listinné dôkazy (najmä znalecké posudky, priestupkové spisy, súdne spisy tak z trestných ako aj občianskoprávných konaní), ako aj dôkaz z počutia - výpoveď svedka Bc. F. E., ktoré dôkazy sa navzájom podporovali, dopĺňali a vytvárali ucelený a logický kruh usvedčujúci obžalovaného zo spáchania žalovaných skutkov.

Súd nemal žiadne pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede poškodenej J. F. a taktiež ani svedkyne N. F.. Tvrdenia uvádzané v ich výpovediach vo všetkých smeroch podporujú zabezpečené a vykonané listinné dôkazy, pričom ich výpovede sa v porovnaní s výpoveďou obžalovaného javili ako vierohodnejšie, a preto im súd uveril. Poškodená na pojednávaní rozprávala plynulo, z jej prejavu bolo zrejmé, že skutočnosti, ktoré popisovala aj skutočne prežila. Uvedené potvrdzuje aj znalecký posudok, kde sa

uvádza, že jej výpoveď je z psychologického hľadiska vierohodná. U poškodenej neboli zistené žiadne sklony ku konfabulačným tvrdeniam, jej výpoveď je koherentná, bez hysterických sklonov a zveličovania skutočností. Podľa názoru súdu nemala poškodená žiaden motív nepravdivo obžalovaného obviniť zo stíhaných skutkov, a ani z iného trestného činu. Pri hodnotení dôkazov v rámci prípravného ako aj súdneho konania je zrejmé, že sa jedná o dôkazy v plnom rozsahu usvedčujúce obžalovaného tak zo spáchania skutku pod bodom jedna obžaloby - trestného činu sexuálneho násillia (výpoveď svedkyne N. F., ktorá bola dva krát priamo účastná sexuálneho násillia obžalovaného na poškodenej) a taktiež aj zo spáchania skutku pod bodom dva obžaloby - zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, z ktorého bol usvedčený výpoveďou poškodenej, svedkyne, znaleckým posudkom v ktorom sa konštatuje, že poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako príkorie a trpela syndrómom týraných osôb. V neposlednom rade je spáchanie skutkov obžalovaným preukázané celou genézou priestupkov, súdnych konaní, vypočúvaní a taktiež nepriamo aj výpoveďami samotného obžalovaného (priestupkový spis č. ORP-P-387/TN-2010 obžalovaný vo výpovedi uviedol, „že žiadal od manželky pohlavný styk“, čo manželka odmietla a začala kričať. Ďalej priestupkový spis č. ORP-P1369/TN-2010 - obžalovaný pri výpovedi uviedol „vrátil som sa do miestnosti kuchyne, kde som od hnevu vysypal na zem manželke z plechov na pečenie cesto a koláče po zemi, následne som zlomil kuchynský stôl ... Stôl som zlomil a vyhodil preto, lebo som sa nemal kde najesť, keď som prišiel domov večer z práce unavený a hladný“. Z úradného záznamu na čl. 104 obžalovaný ohľadom skutku zo dňa 10.10.2010 uviedol, že „nič nerobí, že len manželku oblial mliekom“).

Ako vyplýva zo znaleckého posudku, u obžalovaného sa jedná o škodlivé užívanie alkoholu s poruchovosťou kontroly a odbrzdovaním násilníckych tendencií v zmysle afektového hostilného agresívneho konania ku škode manželky a dcéry. S uvedeným sa súd plne stotožnil po osobnej skúsenosti so správaním sa obžalovaného priamo na pojednávaní počas výsluchov jednak poškodenej ako aj svedkyne. Obžalovaný bol v priebehu týchto výpovedí niekoľkokrát napomenutý súdom, nakoľko im skákal do reči, prerušoval ich, pri komunikácii s nimi vystupoval agresívne až nadradene, čo sa obzvlášť prejavilo pri odpovediach svedkyne (dcéry obžalovaného) na jeho otázky, kedy ju nenechal dopovedať, neustále zvyšoval hlas, skákal do reči nielen jej ale aj prokurátorke a súdu, spôsob kladenia otázok bol nevhodný a nekultivovaný a celé jeho správanie voči svedkyňi bolo zjavne despotické. V zmysle uvedeného mal súd aj po osobnej skúsenosti za preukázané, že obžalovaný sa vo vzťahu k poškodenej a svedkyňi správa agresívne a despoticky, bez akejkoľvek akceptácie opačného názoru než má on sám.

Výpoveď poškodenej a svedkyne ako relevantné priame dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného spolu s ďalšími priamymi a podpornými dôkazmi, sú jasnými, logickými, presvedčivými a vierohodnými dôkaznými prostriedkami, ktoré sú zároveň inými dôkazmi nespochybnené, nakoľko s nimi utvárajú ucelený reťazec napovedajúci bez najmenších pochybností o vine obžalovaného za skutky v zmysle podanej obžaloby.

Z výpovede svedkyne T., ktorú súd vypočul na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby, v podstate vyplynulo, že aj keď je bezprostrednou susedkou obžalovaného a býva hneď vedľa domu obžalovaného, kde obžalovaný s poškodenou viedli pôvodne spoločnú domácnosť, nevie absolútne nič o nezhodách medzi obžalovaným a poškodeným a ani o zásahoch polície pred domom obžalovaného. Ako vyplynulo z vyššie vykonaných dôkazov, spolužitie obžalovaného a poškodenej bolo značne disharmonické. Je preto nanajvýš pochybné, aby si svedkyne nevšimla žiadne problémy v ich súžití, a to minimálne aspoň v mimopracovnom čase. Z tohto dôvodu preto súd jej výpovedi neuveril a vyhodnotil ju ako tendenčnú v snahe pomôcť obžalovanému.

Preto súd uznal obžalovaného T. F. za vinného zo spáchania žalovaných skutkov v celom rozsahu, ktoré po právnej stránke vyhodnotil pod bodom 1. obžaloby ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 písm. c) Trestného zákona a bod bodom 2. obžaloby ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože vykazovali všetky formálne zákonné znaky uvedených trestných činov, keď obžalovaný ako subjekt s určitosťou spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepričetnosť či zníženie jeho pričetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, keď konal vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona. Naplnený bol zároveň aj objekt útoku a objektívna stránka, t.j. konanie, keďže obžalovaný porušil

právo inej osoby slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote a právo na ochranu blízkych osôb, hlavne vo vzťahu k domácejmu násiliu.

S poukazom na výpoveď svedkýň, hlavne poškodenej J. F., súd spresnil skutkové vety pri zachovaní totožnosti oboch žalovaných skutkov.

Obžalovaný nebol z miesta bydliska bližšie hodnotený. V minulosti bol prejednávany Obvodným úradom Trenčín pod č. 2010/184, 2010/592, 2010/665 a 2011/23 pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dňa 14.09.2010 bol právoplatne odsúdený pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur, ktorý obžalovaný zaplatil dňa 11.10.2010. Hľadá sa teda naňho, akoby nebol odsúdený. V konaní pod sp. zn. 3T/129/2011 bol Okresným súdom Trenčín odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, právoplatného dňa 25.11.2011 bol odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a taktiež mu boli uložené obmedzenia (uložený trest je predmetom amnestie prezidenta SR zo dňa 02.01.2013).

Pri výmere trestu súd prihliadal na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti za akých došlo k spáchaniu trestného činu, na účel trestu, ako i na možnosti nápravy obžalovaného.

Preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na nezistenie žiadnych poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane obžalovaného, dospel k záveru, že najmä vzhľadom na predchádzajúce priestupky obžalovaného proti občianskemu spolunažívaniu a jeho trestnú minulosť bude účel trestu v danom prípade naplnený iba uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, keď neboli zistené také skutočnosti, ktoré by umožňovali v jeho prípade využiť inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona, pričom vzhľadom na § 34 ods. 6 Tr. zákona v jeho prípade neprichádzalo do úvahy uloženie iného trestu ako trestu odňatia slobody. Pri tomto skutku súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 a 41 ods. 2 Tr. zák. (v znení nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012), keďže prichádzalo do úvahy odsúdenie páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to vo veci 3T/129/2011 Okresného súdu Trenčín, na ktorý sa amnestia prezidenta republiky SR nevzťahuje. Súd obžalovanému uložil súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 Tr. zákona a zároveň v súlade s nálezom Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z. z., pričom mal za to, že pre naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákone je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, a teda na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol nikdy v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody a súd nedospel k záveru, že je tohto potrebné na výkon trestu zaradiť do ústavu s prísnejším stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/129/2011 zo dňa 04.10.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže poškodená si voči obžalovanému taký nárok neuplatnila.

v bode 1. obžaloby

- násilím donútil iného k orálnemu styku a i iným sexuálnym praktikám a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2. obžaloby

- týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, vyvolávaním stresu a iným správaním, ktoré ohrozilo je psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním spánku, a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.